

fins cap als dotze anys. El segon grup és l'etapa de l'organització i de l'evaluació i comprèn les edats de dotze a divuit anys; és a dir, tot el període adolescent. La darrera etapa, que ell anomena de la producció, comprèn l'edat adulta.

No disposem pas de prou temps per a analitzar els interessos preponderants en cada etapa, però per cenyir-nos a la vida de l'infant, esboçarem els quatre períodes en què es divideixen el de la primera etapa, de l'adquisició i de l'experimentació.

El primer any de la naixença és el dels interessos perceptius. L'infant s'interessa a tot el que frapa els seus sentits. Un soroll nou, una figura nova criden la seva atenció i els observa atentivament per a crear-se'n el seu esquema mental. Les coses no li interessen pel que són en si, sinó en tant que són un mitjà d'exercitar les seves adaptacions motrius. És possible que les primeres classificacions de l'infant consisteixin en coses que es poden mirar, que es poden seguir amb els ulls, o que es poden tocar, o que es poden agafar, o que es poden xuclar, o que es poden estripar; i és solament sota aquests punts de vista que l'interessen.

Ben aviat aquests interessos queden no eclipsats però dominats per un de més fort que Claparède anomena interès glòssic durant el segon i tercer any de l'infant. És l'etapa de l'aparició del llenguatge. Sembla com si s'exterioritzés, per primera vegada, aquest instint de colleccionador que té l'infant. De la mateixa manera que més tard colleccionador que té l'infant. De la manera que més tard colleccionarà dins la seva butxaca tot el que a mà li arribi, ara collecciona tots els mots que pot arreplegar; i ho fa amb un ordre lògic. Primer saber que són les coses. Pregunta què és una cosa i amb el nom ja queda satisfet: Això és un martell, allò un diccionari; ja en té prou; el seu esperit ja ho va classificant. Després dels nom vénen els verbs, i després les conjuncions i els adjectius; i més tard els nombres i els pronoms.

El pedagog quan ensenya a llegir no té pas prou cura a estudiar aquest procés formidable que ha seguit l'infant per aprendre a parlar. Hom s'entreté encara a voler ensenyar lletres i síl·labes per a després construir mots sense tenir present que les lletres soles són una abstracció fruit de la intel·ligència de l'adulte